

Юбилеи

Проф. дн инж. Николай Колев на 75 години

Николай Николаев Колев е роден на 2 октомври 1933 г. в София. Завършва гимназия и Висшия химикотехнологичен институт (ВХТИ, сега Химикотехнологичен и металургичен университет) в София по специалността „Технология на неорганичните вещества“.

От 1956 г. работи като началник смяна и старши инженер в химическия комбинат в Димитровград, от 1959 г. е асистент по „Процеси и апарати“ във ВХТИ в София и от 1962 г. – в Българската академия на науките. Н. Колев работи по проблемите на масообменните процеси. Бил е ръководител на секция, заместник директор и директор на Института по инженерна химия при БАН. Защищава докторска дисертация на тема „Върху някои основни проблеми на инженерната химия при създаването на високоэффективни абсорбционни колони с пълнеж“.

В резултат на проведените от него изследвания са създадени:

– Нови, високоэффективни пълнежи за провеждане на абсорбционни, десорбционни и ректификационни процеси и директен топлообмен, високо ефективни разпределители и преразпределители на течната фаза по сечението на колоните с пълнеж и математичен модел на колоните с пълнеж, основаващ се на решаване на системата от нелинейни балансови диференциални уравнения на топло и масообмена в апарата;

– Апарати и инсталации за провеждане на 18 различни технологични процеси оразмерени и внедрени в промишлеността при използване на създадените пълнежи и оросителни устройства и на разработената изчислителна методика, използвани за почистване на отпадъчни води от летливи органични разтворители, почистване на отпадъчни газове и повишаване на енергийната ефективност на котли и сушилни инсталации; общият брой на апаратите, защитени с патенти е над 900 и по-голямата част от тях работят в чужбина;

– Системи с контактни економайзери първо и второ поколение, които позволяват да се оползотвори топлина от димните газове, напускащи парните котли изгарящи

газове топлина да се използва за топлофикационни цели или за нагряване на оранжерии;

– Нов тип инсталация с парогазова турбина за получаване на електроенергия и топлина.

Проф. Н. Колев в продължение на 6 години е титуляр на курса „Топло и масообменни процеси“ на специалността „Химична кибернетика“ при Химическия факултет на Софийския университет „Св. Кл. Охридски“, чел е лекции на част от курса „Очистване на газове“ за специалността промишлена екология на Бургаския технологически университет „Проф. Ас. Златаров“, избрани лекции в областта на колоните с пълнеж в рамките на курса „Основни процеси и апарати в химическата промишленост“ пред студенти от МЕИ Варна и Бургаския технологически университет „Проф. Ас. Златаров“ и е многократно канен гост за изнасяне на семинарни доклади в Германия и САЩ и лектор на редица квалификационни курсове във висши училища.

Проф. Н. Колев е ръководител на дипломанти и докторанти, автор е на много научни публикации, появили се предимно в международни списания и в материали на конгреси и конференции, автор на 45 изобретения, а три от тях са патентовани в чужбина. Участва в различни научни съвети и научно-експертни комисии, рецензент е на четири международни научни списания в САЩ, Германия и Англия.

Проф. Н. Колев е автор на книгата „Packed bed columns for absorption, desorption, rectification and direct heat transfer“, публикувана през 2006 г. от издателство Elsevier, в която се съдържат данни за пълнежи и вътрешни устройства на водещи световни фирми и е направена оценка на съществуващите устройства с техните предимства и недостатъци. Тя е без аналог в техническата литература в тази област.

Проф. Н. Колев е дългогодишен активен член на Съюза на химиците в България и в продължение на 6 години е председател на Управителния съвет на съюза. Член е на редакционната колегия на съюзното списание „Химия и индустрия“. Награждаван е с многобройни значки за приноси в техническия прогрес, отличник е на БАН и на Министерството на химическата промишленост, със знак „Инженер на годината“, Народен орден на труда – златен, орден „Кирил и Методи“, знак за Почетен изобретател, грамота за вписване в златната книга на Патентно ведомство на Република България, златна значка „Проф. д-р Асен Златаров“ и др.

Седемдесет и пет годишнината на проф. дн Николай Колев е приятен повод да му пожелаем преди всичко здраве, по-големи успехи в неговата ползотворна научна и приложна дейност и още много радости от живота.

Н. Найденов

Проф. дн инж. Райчо Райчев на 70 години

Райчо Георгиев Райчев е роден на 15 август 1938 г. в Малко Търново. Завършва Висшия химикотехнологичен институт в София през 1962 г., където работи като асистент в катедра „Физикохимия“ и доцент и професор в катедра „Електрохимия“ до 2005 г. От 1971 г. е кандидат на химическите науки, а от 1998 г. – доктор на химическите науки. От 2005 г. работи в Института по електрохимия и енергийни системи (ИЕЕС) при БАН.

Райчо Райчев е преподавател по електрохимия, корозия и защита на металите, и корозионна устойчивост на материалите в Химикотехнологичния и металургичен университет (ХТМУ) в София, Бургаски университет „Проф. Ас. Златаров“ (1978–1990 г.), Технически университет в София (1984–1988 г.) и Нов български университет (2007 г.).

Р. Райчев специализира като научен сътрудник в Електрохимичната лаборатория в Пенсилванския университет, САЩ (1965–1968 г.) и е бил гост-професор в Департамента по материални науки в Университета на Пенсилвания, Колидж сити, САЩ (1977–1978 г.), в Центъра по корозия в Института по технологии в Манчестър, Англия (1993 г.), в Институт по полимери и технология на материалите в Университета на Лавборо, Англия (1995 г.), в Националния политехнически институт в Тулуза, Франция (1996 г.) и в Центъра за напреднало обучение и изследвания (CINVESTAV) Мерида, Мексико (1999–2000 г.). Бил е поканен лектор в Московския институт по стомана и чугун, Русия (1983 г.), Московския институт по химични технологии, Русия (1977, 1985 г.), Пражкия институт по химична технология, Чехия (1988 г.), ARW на НАТО по корозия в Плимут, Англия (1993 г.), ASI на НАТО по устойчивост на материалите, Корфу, Гърция (1995 г.). Член е на международния съвет по корозия (от 1980 г.) и Балканския център по метални покрития (от 2002 г.).

Проф. Р. Райчев е ръководител на 9 докторанти, 115 инженер-дипломанти, 27 следдипломни специализации в областта на електрохимията и корозията и на 5 хабилитации и рецензент на 30 хабилитации и 35 докторски дисертационни трудове.

Научните и професионалните интереси на проф. Р. Райчев са в областта на физикохимията, електрохимията, корозията на материалите, повърхностната обработка на метали, електрохимичните технологии, новите материали, екологията. Автор е на 157 научни публикации, от които 100 са публикувани в чужбина, 36 авторски свидетелства за изобретения и на 5 книги и учебници за висши училища.

Ръководител е на 42 внедрени технологии и разработки в промишлеността с общ икономически ефект (по цени от преди 1990 г.) от 2.15 млн. лв./годишно, както и на 35 научно-изследователски проекти и договори, в т.ч. 4 международни проекти по Европейски програми.

Значителна е научно-организационната дейност на проф. Р. Райчев като член на Химическата комисия при ВАК (от 2004 г.), Специализирания научен съвет по физикохимия при ВАК (1978–2003 г.), научните съвети при ИФХ БАН (1980–1988 и от 2003 г.) и при ИЕЕС БАН (1982–1992 и от 2008 г.), Факултетния съвет на Факултета по химични технологии (1972–2004 г.) и Академичния съвет (1976–1994, 2003–2004 г.) в ХТМУ, Експертната комисия по химия при Фонд „Научни изследвания“ на МОН (1994–1997 и от 2005 г.), Експертната комисия за избор на академици по химия (2003 г.), експертните комисии за избор на директори на ИФХ и ИЕЕС (2003, 2007 г.) и др. Участва и като експерт и консултант в Националния иновационен фонд при Изпълнителната агенция за насърчване на малките и средните предприятия към Министерството на икономиката и енергетиката (от 2005 г.), Техническа комисия (ТК-42) по стандартизация „Корозия и защита от корозия“ към Комитета по стандартизация (1993–1996 г.), директорския борд на „Корозаинженеринг“ АД (1992–1998 г.). Ръководител е на над 20 експертизи за корозионни поражения и технологии за защита от корозия в промишлеността.

Проф. Р. Райчев участва активно в работата на Съюза на химиците в България и е член на неговата Контролна комисия. Бил е член на организационните комитети на редица национални научни конференции по химия, електрохимия и корозия и защита на металите.

Честит юбилей!

Редколегия

Проф. дн Михаил Арнаудов на 70 години

Проф. дн инж. Михаил Георгиев Арнаудов е роден на 17 април 1939 г. в София. През 1963 г. завършва Висшия химикотехнологичен институт в София по специалността „Технология на силикатите“ с квалификация „инженер-химик“. През 1983 г. му е присъдена научната степен „кандидат на химическите науки“ (сега „доктор“) по органична химия в Химическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (ХФ СУ), а от 2000 г. е „доктор на химическите науки“ по аналитична химия.

Академичната реализация на проф. М. Арнаудов в Химическия факултет на СУ „Св. Кл. Охридски“ започва като научен сътрудник трета ст. (1966–1969 г.) и продължава с научен сътрудник II ст. (1969–1974 г.), научен сътрудник I ст. (1974–1986 г.), доцент (1986–2002 г.) и професор (2002 г.) към катедра „Аналитична химия“. Пенсиониран е през 2008 г.

Богатата и разнообразна преподавателската дейност на проф. М. Арнаудов през повече от четири десетилетия в СУ „Св. Кл. Охридски“ включва упражнения по „Физични методи в органичната химия“ (1966–2000 г.), упражнения по физични методи в химията за специалност „Биохимия“ (1970–1975 г.), лекции по „Физични методи в биологията и химията“ (1987–1999 г.), лекции и упражнения по „Приложна молекулярна спектроскопия“ (1977–2001 г.), лекции към спецкурса „Физични методи в органичната химия“ (1984–2000 г.), лекции по молекулен спектрален анализ към спецкурса „Контрол и анализ на агропродукти“ (1993–2001 г.). Съгласно новия учебен план за подготовка на студенти от специалност „Химия“, образователно-квалификационна степен „бакалавър“, води основен курс по „Инструментални методи за анализ II част“, задължителен спецкурс по „Приложение на молекулярната спектроскопия в органичната химия“, избираем спецкурс „Методи на молекулярния спектрален анализ“. Към учебния план на магистърската програма „Съвременни спектрални и хроматографски методи за анализ“ провежда задължителен курс „Съвременни методи на молекулярната спектроскопия“ и избран курс „Инфрачервена и Раманова спектроскопия“, а към магистърската програма „Органични материали във висшите технологии“ води задължителен курс „Течни кристали – основни принципи и приложения“. Бил е селектор към 26 курса по „Физични методи в химичното изследване“, а на 10 от тях е бил и организатор и ръководител. Ръководител е на 26 индивидуални специализации по „Инфрачервен спектрален анализ“, 5 от които с продължителност 6–18 месеца. Ръководител е на 17 дипломанти и двама докторанти.

Проф. дн М. Арнаудов е бил гост-лектор и в други университети в страната. Във Висшия химикотехнологичен институт в Бургас изнася лекции и води упражнения по молекулярна спектроскопия към курса „Органичен анализ“ (1977–1981 г.); в Шуменския университет – лекции и упражнения по „Физични методи в органичната химия“ за специалността „Биология“ (1977–1980 г.), в Югозападния университет в Благоевград чете лекции по „Физични методи в органичната химия“ (1989–2000 г.) и „Органичен анализ“ (1996–2000 г.).

Изследователската дейност и научни интереси на проф. М. Арнаудов са съсредоточени в областта на моле-

кулния (предимно инфрачервен) спектрален анализ. Автор и съавтор е на 89 научни съобщения, основната част от които са публикувани в реномирани международни списания. Автор и съавтор е на книгите: Ст. Спасов и М. Арнаудов, „Приложение на спектроскопията в органичната химия“, Наука и изкуство, София, 1978, 382 с.; М. Арнаудов, „Приложение на инфрачервената спектроскопия в химията“, Наука и изкуство, София, 1981, 40 с.; М. Арнаудов, „Приложение на ИЧ спектроскопия в неорганичната технология“, в: „Ръководство по неорганична химична технология“, Част 1, съставител Ал. Ленчев, Изд. СУ, София, 1988, Глава II.2.5, с. 151–160, както и на още две глави под печат. Съавтор е на 3 авторски свидетелства. Част от неговите научни изследвания са докладвани на 23 международни конгреси и конференции. Публикациите на проф. М. Арнаудов са цитирани над 600 пъти, предимно в чуждестранни и международни издания.

В своята научноизследователска дейност проф. М. Арнаудов осъществява широко и плодотворно сътрудничество с колеги от страната и чужбина: проф. дн Я. Димитриев (ХТМУ, София), акад. П. Р. Бончев, акад. Ив. Гуцов (ИФХ БАН), проф. дн Ал. Добрев, доц. д-р Б. Колева (ХФ СУ), проф. дн Д. Тодоровски (ХФ СУ), гл. ас. Ш. Динков (ХФ СУ), както и с покойния ст.н.с. I ст. дн Б. Йорданов (ИОХ БАН) и с проф. У. Шелдрик (Рурски университет, Бохум, Германия).

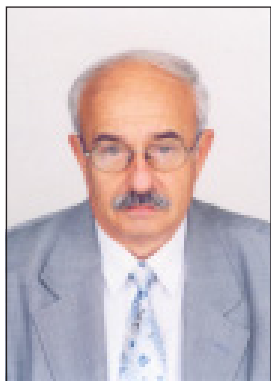
Проф. дн М. Арнаудов е основател на лабораторията „Молекулен спектрален анализ“ през 1965 г. в ХФ СУ, която функционира и се развива успешно до днес. Той организира значителна сервизна дейност на тази лаборатория, където са извършени над 45000 приложни единични анализи в инфрачервената и ултравиолетова област. Бил е ръководител на „Школа за анализ на неорганични и органични вещества“, организирана от Министерството на химическата промишленост към Отделението за ПКК при СУ (1980–1987 г.), зам.-декан на ХФ СУ (1988–1991 г.), член на Националната комисия по спектроскопия, секция „Молекулярна спектроскопия“ (1981–1989 г.), член на Факултетния съвет и Научния съвет на Химическия факултет при СУ (от 1987 г.), член на СНС по неорганична и аналитична химия при ВАК (от 1997 г.).

Честит юбилей, много здраве и щастие!

Д. Л. Цалев

Проф. дн инж. Георги Високов на 70 години

Георги Петров Високов е роден на 27 май 1939 г. в Стара Загора, където завършва реална гимназия. Той е потомък на стар свищовски род по бащина линия – прапрадядо му е възрожденецът Христати Павлович, а прадядо му е художникът Николай Павлович. Негов родственик по бащина линия е инж. Борис Високов, който е основател на дружеството на БИАД в Стара Загора през 1926 г.

Георги Високов завършва Висшия химикотехнологичен институт (ВХТИ) в София, специалност „Технология на неорганичните вещества“, през 1965 г. До 1968 г. работи в азототоровия завод в Стара Загора. Между 1968 и 1972 г. е редовен аспирант във ВХТИ София. Защитава кандидатска дисертация през 1972 г. Последователно работи като старши научен сътрудник в Института

по електроника при БАН, като доцент и професор в Минно-геоложкия университет в София, в Химикотехнологичния и металургичен университет в София, в Институт по електрохимия и енергийни системи и Институт по катализ при БАН и в университета „Проф. Ас. Златаров“ в Бургас. През 1994 г. защитава дисертация за присъждане на научната степен „доктор на техническите науки“. Специализира като млад учен в гр. Минск и в лаборатория „Плазмохимия“ в Москва.

Георги Високов чете лекции по неорганична химия, обща и неорганична химия, магнетизъм на композиционните материали, аморфни материали и магнитни свойства (в Минногеоложкия университет „Св. Ив. Рилски“ в София), по теоретични основи на каталитичните процеси, основи на каталитичните процеси, технология на свързания азот, оборудване и проектиране на химични предприятия, теоретична и приложна плазмохимия и плазмометалургия, технология на минералните соли, оборудване и проектиране на химични апарати и съоръжения, компютърно проектиране на апарати и съоръжения, наноматериали и нанотехнологии (в Химикотехнологичния и металургичен университет в София), основен курс по обща химия, стехиометрични изчисления (в Колеж по минно дело в Кърджали), по технология на свързания азот (в университет „Проф. Ас. Златаров“ в Бургас).

Проф. Г. Високов е поканен лектор по проблемите на плазмохимичното получаване и охарактеризиране на наноразмерни и наноструктурирани прахове (метали, оксиди, нитриди, карбиди, катализатори, пигменти и др.) в Институт по физикохимия, Берлин, Институт по обща и неорганична химия, Рига, Тянджински университет, Тянджин, Китай, и в САЩ (Вашингтон, Ню Орлийнс и Анахайм, Калифорния) по покана на Американското химическо дружество.

Проф. Г. Високов е ръководил над 60 дипломанти и специализанти и 7 докторанти.

Според научните трудове, научните степени и научните звания на проф. Г. Високов научната компетентност и научните му интереси са в областта на химическите науки и химическите технологии: катализ (теория и практика на хетерогенния катализ); плазмохимия и плазмометалургия (нанопрахови и материали); плазмохимични синтези; нанонаука и нанотехнологии – получаване и свой-

ства на нано- (ултра-) дисперсни прахове; технология на неорганичните вещества (конвенционални и авангардни водородни технологии, технология на минералните торове и соли); обща и неорганична химия; приложна екология и опазване на околната среда. Той е един от основателите и създателите на ново направление в химическите науки – плазмохимията. Представител е на българската химическа и химикотехнологична школа, насочил своите усилия в една интердисциплинарна, авангардна, интересна и плодотворна област на химичната наука и технология – теория и практика на плазмохимичните процеси. Г. Високов е първият научен сътрудник в България (1972 г.) по проблемите на плазмохимията и в частност по приложението на плазмата в технологията на неорганичните вещества и е пионер в областта на плазмохимичното получаване на наноразмерни прахове за нуждите на химичната и металургичната промишленост. Той основава и утвърждава това научно направление у нас.

Г. Високов е автор и съавтор на над 240 научни статии, публикувани в реномирани международни списания у нас и в чужбина и цитирани над 700 пъти в специализираната международна научна литература, 6 учебници и 4 монографии. Г. Високов е автор и на многобройни научно-популярни статии и критични материали в пресата за състоянието на химическата и в частност на неорганичната и торовата промишленост в годините на преход към пазарна икономика. Изнесъл е над 130 научни доклади на международни научни форуми в САЩ, Франция, Чехословакия, Китай, Германия, Русия, Беларус, Украйна, Литва, Латвия, Естония, Румъния, Гърция и Турция.

Г. Високов участва в разработването и ръководи 47 наuchнотехнически договори, 7 от които са по линията на международното сътрудничество с икономически ефект над 1.5 млн. лв. От 2009 г. ръководи тригодишен договор с МОН на стойност 500 000 лв. за изграждане на пилотна плазмохимична инсталация на получаване на нанодисперсни прахове (фулерени, нанотръбички, оксиди, нитриди, карбиди и др.). Продължава активно да участва в специализирани научни, експертни и технико-икономически съвети. Рецензент е в международни списания с импакт фактор, на десетки дисертации за получаване на научната степен „доктор на науките“ и на образователната и научна степен „доктор“, на множество конкурси за получаване на научни звания, на научни разработки по линията на Фонд „Научни изследвания“, и на редица учебници и книги.

Проф. Г. Високов е член на Съюза на химиците в България и специализираните дружества към него Клуб на българските каталиници и Българско водородно общество.

За дългогодишна активна съюзна дейност Общото събрание на Съюза на химиците в България избра проф. дн инж. Георги Петров Високов за негов почетен член.

Неговата 70-та годишнина е приятен повод да му пожелаем здраве и творческо дълголетие.

Н. Найденов

70-годишен юбилей на проф. дн Емил Манев

Проф. дн Емил Деянов Манев е роден на 12 юни 1939 година в София. Той завършва висше образование в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (СУ) по специалност „Химия – производствен профил“ с квалификация „химик-неорганик“ през 1961 г. През 1973 г. му е присъдена научната степен „Кандидат на химическите науки“ (сега „доктор“) по физикохимия в Химическия факултет на СУ, а от 2002 година е „доктор на химическите науки“ по физикохимия. Академичката кариера на проф. Емил Манев започва през 1962 г. като асистент в катедра „Физикохимия“ на Химическия факултет при СУ. В периода 1966–1972 г. е старши асистент, между 1972 и 1977 г. – главен асистент, през 1977 г. се хабилитира като доцент и от 2002 г. е професор. Пенсионира се през 2007 година.

Преподавателската дейност на проф. Емил Манев през повече от четири десетилетия в СУ „Св. Кл. Охридски“ е разнообразна. Тя обхваща упражнения по физикохимия и колоидна химия (1962–1973 г.) и лекции по физикохимия и колоидна химия (задочно обучение) 1974–2007 г., по физикохимия и колоидна химия („Химия и физика“ – редовно обучение, 1984–2007 г.), лекции по физикохимия и колоидна химия („Химия и информатика“ – редовно обучение, 2004–2007 г.), лекции към спецкурса „Физикохимия на течните повърхности“ (1980–2007 г.), за степен „Магистър“ лекции по „Физикохимични проблеми на екологията“ (задължителен курс) и „Адсорбционни явления на повърхност на твърда фаза и течни разтвори“ (спецкурс), нови курсове за магистратура „Екохимия“ (от 2002 г.). Бил е лектор и ръководител на 5 индивидуални специализации по физикохимия в рамките на следдипломна квалификация и ръководител на 12 дипломанти и двама докторанти. Проф. Е. Манев е изнасял лекции и семинарни занятия и в Биологическия факултет на СУ: лекции по физикохимия и колоидна химия на студентите от специалност „Биология“, редовно обучение през 2000–2001 и 2002–2003 г. и специалност „Биология и екология“, редовно обучение през 2002–2003 г. Той е бил гост-преподавател и в други университети в страната. Във Шуменския университет „Еп. Константин Преславски“, Факултет по природни науки, чете лекции от 1995 година по физикохимия и колоидна химия за специалностите „Университетска химия“, „Химия и физика“ (редовно обучение); „Химия“ – задочно обучение, „Химия и биология“, „Химия и опазване на околната среда“. В Шуменския университет е ръководил шест дипломни работи.

Изследователската дейност и научни интереси на проф. Е. Манев са съсредоточени в областта на тънките течни филми, пенните и емулсионни системи. Автор и съавтор е на 110 научни публикации, основната част от които са в реномирани международни списания. Негови научни изследвания са докладвани на 23 международни конгреси и конференции с международно участие. Публикациите на проф. Е. Манев са цитирани над 800 пъти в международната научна литература.

В своята научноизследователска дейност проф. дн Е. Манев осъществява широко и плодотворно сътрудничество с колеги от страната и чужбина. Започва научната си кариера като ученик на акад. А. Шелудко, което прераства в дългогодишно и ползотворно сътрудничество с редица колеги като проф. Д. Платиканов, проф. И. Б. Иванов, проф. Б. Радоев, проф. Хр. Василиев. Сътрудничеството му в международен план се характеризира с особена широкообхватност и престижност на лабораториите. Достатъчно е да се споменат проф. Денис А. Хейдън, член на Кралското общество във Великобритания (Кеймбриджски университет), д-р Дж. А. Китчънър (Импириъл колидж в Лондон), проф. Лизбет Тер Минасян-Сарага (университет „Рене Декарт“ в Париж), проф. П. Сомасундаран, Колумбийски университет в Ню Йорк, проф. Дарш Васан, И.И.Т. в Чикаго, проф. Йоханес Ликлема (Аграрен университет във Вахенинген, Холандия), проф. Роберт Пю и проф. Пер Класон (Институт по химия на повърхностите в Стокхолм), проф. Клейтън Радке (Калифорнийски университет, Бъркли, САЩ).

Като член от колегиума на Химическия факултет е участвал активно в неговия живот и организация преди всичко като член на Факултетния съвет и Научния съвет при Химическия факултет (1984–1989 г. и 1996–2007 г.), член на Учебния съвет на ХФ (1995–2003 г.), член на Атестационната комисия на ХФ (1984–1989 и 2004–2007 г.).

Честит юбилей, много здраве и щастие!

Б. П. Радоев

Съюзът на химиците в България честити навършени кръгли годишнини на следните свои членове:

Иван Христов Михов	14.02.1924 г.
Светлан Живков Бъчваров	27.06.1924 г.
Никола Георгиев Хлеббаров	21.05.1929 г.
Иван Димитров Добревски	20.01.1934 г.
Запряна Христова Станимирова	1.02.1934 г.
Славчо Ангелов Джалев	29.05.1934 г.
Лъчезар Ангелов Петров	2.02.1939 г.
Асен Атанасов Гъбев	6.02.1939 г.
Роза Петрова Матева	14.03.1939 г.
Георги Петров Високов	27.05.1939 г.
Христина Иванова Бояджиева	7.06.1939 г.
Атанас Русев Атанасов	17.06.1939 г.
Димитър Стефанов Тодоровски	20.02.1944 г.